

ТУНИЦЯ Юрій Юрійович

Ректор Національного лісотехнічного
університету України.
Академік НАН України,
доктор економічних наук, професор.
Заслужений діяч науки і техніки України

Вчений у галузі економіки природокористування й охорони навколишнього середовища, доктор економічних наук (1978), професор (1980), чл.-кор. — (2003), академік НАН України (2006), заслужений діяч науки і техніки України (1999), Президент Лісівничої академії наук України, віце-президент Співки ректорів вищих навчальних закладів України.

Народився 19 травня 1941 р. у с. Онок Виноградівського району Закарпатської області. У 1964 р. закінчив Львівський лісотехнічний інститут. У 1969 р. захистив кандидатську, а в 1977 р. — докторську дисертацію з нової на той час еколого-економічної проблематики.

Із 1968 р. працював старшим викладачем, доцентом, професором, завідувачем кафедри, проректором Львівського лісотехнічного інституту. Протягом 1988–1993 рр. очолював кафедру раціонального використання природних ресурсів та охорони природи Львівського національного університету імені Івана Франка.

Із 1993 р. — ректор Українського державного лісотехнічного університету (з 2005 р. Національний лісотехнічний університет України — НЛТУ України).

Ю. Ю. Туниця є засновником нового наукового напрямку — «екологічна економіка». Відкрив та обґрунтував економічний закон неминучого зростання екологічних витрат у структурі витрат суспільного виробництва (1975), обґрунтував нові категорії в економічній науці — «екологічні витрати і втрати» (1977), «еколого-економічна ефективність природокористування» (1979). Його монографія «Еколого-економічна ефективність природокористування» (1980) була визнана внеском СРСР у Міжнародну програму ЮНЕСКО «Людина і біосфера».

Визначив шляхи подолання еколого-економічної кризи (1992), запропонував концепцію формування екологічної («зеленої») економіки на протигагу традиційній ринковій економіці (2006), висвітлив проблеми та розкрив можливості переходу України до сталого розвитку (2006–2014).

У лютому 2003 р. на парламентських слуханнях із питань природоохоронного законодавства Юрій Туниця виступив із пропозицією утворити національний центр підготовки економістів-екологів. Це знайшло відображення у Постанові Верховної Ради України від 20 лютого 2003 р. № 565-IV.

На виконання згаданої Постанови Верховної Ради України у 2004 р. організував у НЛТУ України Інститут екологічної економіки й однойменну кафедру. Через ці структури розроблено та впроваджено першу в континентальній Європі магістерську програму «Економіка довкілля і природних ресурсів» у межах міжнародного європейського проекту ENARECO освітньої європейської програми TEMPUS/TACIS у співпраці з провідними університетами Німеччини (м. Фрайбург), Італії (м. Падуя) та Бельгії (м. Гент), за якою в університетах України сьогодні навчають економістів-екологів.

Президією НАН України за результатами наукової доповіді Ю. Ю. Туниці ухвалено постанову від 08.10.2003 р. № 243 «Про наукові засади екологічної економіки», у якій наголошено: «Проблеми екологічної економіки як наукового напрямку досліджень органічної єдності соціальної, економіч-

Папа Римський Іоанн Павло II благословляє ідею Екологічної Конституції Землі, м. Рим, 2000 р.

Вручення диплома Почесного доктора НЛТУ України ректору Люблінського природничого університету (Польща) проф. др. Маріану Веселовські, (2013 р.)

ної та екологічної систем, їх взаємозв'язки та взаємозумовленості є важливою складовою сучасної економічної теорії, ефективним інструментом господарської практики та формування науково обгрунтованої стратегії переходу держави на принципи сталого розвитку».

Ю. Ю. Туниця є автором ідеї та концепції створення Екологічної Конституції Землі — глобального міжнародного економіко-правового акта екологічної безпеки та сталого розвитку (1992–2014 рр.). Три Президенти України на сесіях Генеральної Асамблеї ООН (1997, 2008, 2009 та 2011 рр.), ґрунтуючись на результатах наукових досліджень Юрія Туниці, проголошували ініціативу підготовки Екологічної Конституції Землі як інструмента трансформації ринкової економіки в екологічно безпечну «зелену» економіку. Ця ж пропозиція прозвучала офіційно від імені України і на Світовому саміті «Ріо+20» у 2012 р.

Ю. Ю. Туниця — член (науковий радник) офіційних делегацій України на 19-й спеціальній (1997) та черговій 63-й (2008) сесіях Генеральної Асамблеї ООН; учасник XVIII та XXI Світових конгресів Міжнародної спілки лісівничих дослідницьких організацій (IUFRO); керівник робочої групи

Дискусія з Гельмутом Колем стосовно Екологічної Конституції Землі, м. Берлін, 2000 р.

Із проф. Джошуа Фарлеєм (США) на конференції ООН «Ріо+20», (м. Ріо-де-Жанейро, 2012 р.)

IUFRO з еколого-економічних проблем лісового господарства; член Офіційної делегації України на Світовому саміті ООН із проблем сталого розвитку «Ріо+20» (м. Ріо-де-Жанейро, Бразилія, 2012).

Юрій Юрійович апробував свої наукові ідеї на багатьох міжнародних форумах: м. Цахкадзор, Вірменія (1977), м. Любляна, Югославія (1986), м. Сочі, Росія (1988), м. Вашингтон, США (1989), м. Москва, Росія (1990), м. Амстердам, Нідерланди (1993), м. Олборг, Данія (1994), м. Куала-Лумпур, Малайзія (2000), м. Львів (2002, 2006, 2009), м. Делі, Індія (2006), м. Познань, Польща (2008), Міжнародному освітньому ярмарку *Perspektywy*–2008, м. Варшава, Польща (2008), IV-му та VI-му Невському міжнародному екологічному конгресі, м. Санкт-Петербург, Росія (2011, 2013) та інших. Очолує неурядове наукове об'єднання «Міжнародний інститут-асоціація регіональних екологічних проблем» (МІАРЕП).

Юрій Юрійович — голова спеціалізованої Вченої ради з присудження наукового ступеня доктора (кандидата) економічних наук у Національному лісотехнічному університеті України та член такої ж ради у Львівському національному університеті імені Івана Франка, головний редактор двох наукових видань та член редколегій кількох наукових журналів.

Ю. Ю. Туниця підготував шість докторів і 41 кандидата наук, сформувавши наукову школу з еколого-економічних проблем природокористування та охорони довкілля. Опублікував близько 200 наукових праць, у тому числі 12 монографій і два підручники.

Друкує публіцистичні статті з актуальних проблем освіти, охорони довкілля, глобальної та національної екологічної безпеки.

Кавалер Орденів «За заслуги» II і III ступенів.

Захоплюється гірськолижним спортом.

Одружений. Дружина — Наталія Василівна — лікар-невропатолог. Має трьох дітей: доньки Наталя та Оксана — кандидати медичних наук, син Тарас — доктор економічних наук, професор. П'ятеро онуків — Тарас, Маркіян, Вячеслав, Орест, Остап — школярі.